

גדוד רעם - כיתות ז'

פעולת יום הזיכרון לרצח יצחק רבין ז"ל (השנה השביעית לרצח)

ערכים:

תנועת הצופים תקיים רב שיח מתמיד עם המורשת התרבותית והערכית של העם היהודי, תוך יחס של כבוד ופתיחות כלפי הגישות והאמונות השונות.

מטרות:

- # החניך יחשף לעברו של רבין.
- # החניך יפנים ויחשוב על הצורך שבהידברות.
- # החניך יבין את חשיבות הזיכרון.

מהלך הפעולה:

כל חניך מקבל מדבקה לבנה והוא כותב עליה משפט, רגש, אסוציאציה או כל דבר אחר בהקשר ליצחק רבין ז"ל או ליום הזיכרון עצמו.
את המדבקות מדביקים על בקבוק חתוך, עטוף בנייר כסף שבתוכו נר. מדליקים את הנייר ושמים במרכז המעגל.
(בשביל הבעת רגשות ראשונית וכדי ליצור אוירה).

סקירה על רבין - כל חניך מקבל דף והוא כותב 3 דברים שברצונו להשיג עד גיל מסויים. מי שרוצה משתף את שאר הקבוצה. כל חניך מקבל כרטיסיה עם תפקיד שרבין ביצע או דבר מה שעשה ומדביק על המצח (מבלי שידע מה כתוב אצלו), על הקבוצה להסתדר על פי הסדר הנכון של הדברים. המדריך מאשר או מתקן את הטעויות.
(כדי לדעת את עברו של רבין ולהדגיש את פעולותיו הרבות). 5 דקות.

יותר קל להרוס מאשר לבנות... - כל חניך מקבל דף נייר והוא צריך להוציא עליו את כל הכעס שלו (לקרוע, לקמט, לקבצ'ץ'). אחר כך על כל חניך להחזיר את דף הנייר למצב המקורי שלו. סביר להניח שלא יצליחו, המדריך פותח בדיון:

- היה כיף להוציא על הנייר את הכעס שלנו? (כן...)
- למה לא הצלחנו להחזיר את הדף למצבו הקודם? (כי כבר הרסנו אותו...)
- האם זה מקביל למשהו בחיים? (ליחסים בין בני אדם...)
- האם זה נכון, באמת קל יותר להרוס מאשר לבנות? (כן...)
- איך אפשר להקל על עצמנו את הבנייה מחדש? (כל מעשה במחשבה תחילה...)
- אם למישהו יש מה להוסיף...

(החשיבות שבהידברות, לקיחת אחריות על מעשים והצורך במחשבה תחילה).
10 דקות.

חשיבות הזיכרון - מפוזרות תמונות (תלויות או על הריצפה) שונות של אישים מוכרים וביניהם רבין. הקבוצה מסתובבת באופן חופשי ועל כל חניך לכתוב משפט, רגש, אסוציאציה או כל דבר אחר בהקשר לאדם בתמונה (לקבוצה אנרגטית: מתחלקים לשתי קבוצות, משחקים מרוץ שליחים שבקצה כל חניך כותב על התמונות, המדריך מחליף אותן מפעם לפעם).
בוחנים את מה שנכתב, סביר להניח שנגלה שמה שנכתב על רבין שונה באופיו ממה שנכתב על שאר האישים (קיצוני שלילי, דברי זיכרון, הערצה...). אם מישהו רוצה לשתף למה כתב את מה שכתב.
המדריך פותח בדיון:

- למה מה שנכתב על רבין שונה מהשאר? (בגלל שהיה ראש ממשלה, בגלל שאנשים מסויימים הגדירו אותו כ"רוצח", בגלל שהביא שלום, בגלל שהוא נרצח...)
- האם זה לא יפה להתייחס אליו בזילזול אפילו שמת ולחילופין, האם חייבים להדר את שמו?
- למה חשוב לזכור אותו בכלל?
- האם בעוד מספר שנים נסתכל עליו בצורה שונה? במהלך הדיון או בסופו מקריאים את הקטע "רמזור".
- האם באמת שכחנו הכל? שכחנו מהר מדי? (חשוב לזכור אנשים כדי שדרכם, נכונה או לא תישמר ותיזכר לדורות כדי שתימשך או כדי שנדע לא לחזור עליה). 25 דקות.

"בעוד 20 שנה" - כל חניך כותב מה לדעתו יהיה עוד 20 שנה או תגובה ליגאל עמיר.

- מקריאים לקבוצה את הכתבה על החנינה ליגאל עמיר. המדריך פותח בדיון:
- האם רוצח צריך לקבל חנינה?
 - האם סיבת הרצח משנה?
 - האם מעמד הנרצח אמור להשפיע על ההחלטה?
 - האם יש יחס שונה לאסיר כיוון שזהו רצח פוליטי? האם צריך להיות?

רשימת ציוד:

מדבקות לבנות

עטים

בקבוק חתוך עטוף נייר כסף

נר

גפרורים / מצית

ניירות

כרטיסיות תפקידיו של רבין או מעשין

מסקנטייפ

שקית זבל

תמונות של אישים

תמונה של רבין

הרמזור

האור האדם שברמזור ברחוב אבן גבירול, מתחת לעיריית תל אביב, דולק 65 שניות. מי שעומד שם עם מכוניתו ומפנה מבטו ימינה רואה את המצבה שהוקמה לזכר יצחק רבין במקום שבו נורה. 65 שניות ואז האור מתחלף לירוק, נותנים גז, ממשיכים הלאה, שוכחים הכל.

בעוד 20 שנה ... / יגאל עמיר

יום אחד , בעוד 20 שנה , אני אקבל חנינה . אתם יודעים את זה . בתוך הלב עמוק אתם יודעים שעוד 20 שנה אני אקבל חנינה . יגידו הייתה בארץ תקופה קשה , העם היה מפולג , כל מיני דברים ... והמערך יסכים , ותמורת זה ימחקו את כתבי האישום נגד סיעת רם בהסתדרות ... ואז יסדרו לי חנינה . אני אגיד שאני נורא מצטער ושעשיתי את זה בהשפעת האווירה הציבורית . ואחרי חודש שיעשו קצת בלגאן בעיתונים - כולם ישכחו ממני . ואני אגור בירושלים וכל פעם שאני אצא לרחוב , השכונה שלי תעמוד ותמחא לי כפיים . אתם הרי יודעים את זה . ויום אחד , אחרי שנתיים , שלוש אני אלך ברחוב ופתאום אני אראה את איתן הבר . הוא יהיה בן 80 וכל הגוף שלו יהיה מלא מרירות ושנאה , שזה העונש של השמאלנים כשהם מזדקנים ... והוא יעמוד מולי ויתחיל לגמגם ... רוצח ... רוצח ... והחבר'ה שהולכים איתי ברחוב , יגידו לי : " שנכנס בו יגאל? " ואני אגיד : " עזבו , בן אדם זקן , במילא אלוהים היה איתנו " . והם יעזבו אותו . אבל לפני שאני אלך אני אסתובב אליו ואני אעשה לו זין עם היד . כולם יצחקו והוא יקבל התקף לב . ככה זה יהיה בעוד 20 שנה ... עמוק בלב אתם יודעים . וזה מה שמחזיק אותי בכל התקופה שאני בכלא " .